

HA AZ ÚR JÉZUS VAN KÖZÉPEN

2015. május 10.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A próféta szellemét hozza a tanúbizonyosság-tevés, az Úrnak a jóságát szólja az életem felett. Szeretném, ha mondanád, hogy köszönöm, drága Jézusom, hálás a szívünk! Szeressétek az Úr Jézust, mert Ő az egyedül, aki megérdemli az imádatainkat, Ővé minden dicsőség!

Rég hallottatok Sanders pásztorról. Elmondom, hogy ott is született kisbaba a családban, kis unokája született. Jól van az egész család, Sanders pásztor üdvözlését küldi nektek. Nagyon nagy öröm ez nekünk, és köszönjük, hogy betölti az Úr az ő életét áldásokkal, gyarapodással. Gyarapít minket az Úr, kicsinyeket és nagyokat, meg van írva a Bibliában.

Áldást parancsolunk mindenki életére! Felmagasztaltatik a Te neved, Uram, az Ige megnyílik a számunkra, világosság fénylik az utunkon a teljes délig, Atyám. A drága Úr Jézus neve felmagasztaltatik. Atyám, örök szerelemmel szeretünk. Fogadd a szerelmünk olaját, a megváltó Jézus nevében.

Mondjál valamit a szívedben az Úrnak, hogy mennyire szereted! Kezdjed Őt imádni, mert az imádókat keresi. Halleluja!

Hálával megyünk, Atyám, a trón elé, fogadd kedves illatként a Jézus nevében! Ámen.

Az Úr kenetében, és szeretetével öleljük meg egymást! A szeretet a *legnagyobb fegyver* a gonosz minden szándéka és munkája ellen, és soha ne feledd el, hogy Ő benned lakozik, és Ő maga a Szeretet. Köszönöm Istennek a mai fenséges dicséretet. Hogy milyen jó az Úr hozzánk, arról napestig tehetnénk bizonyosságokat.

Az újaknak szeretném jelezni, hogy fogunk imádkozni a betegekért, mert az igehirdetés ma rövidebb lesz. Az Ige szerint a hívőket jelek követik, és a betegekre teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak! A Jézus nevében *hatalmat* fogunk venni a betegségek, problémák, élethelyzetek felett, és azokra Isten *megoldást* fog küldeni az Ő kegyelméből. Az Ő kegyelméből cselekszi ezeket.

Soha nem győzöm hangsúlyozni, hogy a jó cselekedetek fontosak, de jó cselekedetekkel nem lehet kiérdemelni azokat az áldásokat, amiket Isten megszerzett nekünk a Krisztusban. *Kegyelemből* tartattunk meg *hit* által, és van, aki azt gondolja ezek után, hogy akkor bármit cselekedhet, Isten úgymint megáldja őt.

Ez közel van az igazsághoz, de azért azt el kell mondanom, hogy van egy olyan törvény is a Bibliában, hogy *amit vet az ember, azt aratja is*. Akármennyire jó az Isten, *nem erőlteti* ránk az Ő jóságát, hanem megvárja, hogy Őt válasszuk, hogy az Ő útjait válasszuk.

Van, aki engedetlen a Szellem vezetésének, Isten meg fogja engedni neki, hogy saját akarata szerint azt az utat válassza, ami esetleg nincs Isten tökéletes akaratában. Ekkor azokat a döntéseinket, cselekedeteinket, ha nem térünk meg belőle, le is fogjuk aratni.

Szoktam mondani, hogy *kifizetődőbb* dolog Istennek a jó cselekedeteit cselekedni, mert az emberre Isten még több kegyelmet tud árasztani. De nem a cselekedetek által teszi ezt Isten, hanem a szellemi törvénye szerint, hogy amit *elvetünk*, azt le is kell *aratni* az életben. Legyetek erre figyelmesek.

Figyeljétek, hogy milyen irányba vezet az Úr, hogy mikor kell *szólni* a másikhöz, és mikor kell *csöndben* maradni, mert ez is egy nagyon fontos kegyelme Istennek. Legyen ez fölöttetek az egész héten! Van úgy, hogy tudnánk bölcsességet szólni, de jobb csöndben maradni. Ilyen kegyelme is van Istennek. Ezt kívánom nektek a hétre.

Velem is foglalkozott az Úr ezen a héten ebben a témában, hogy mikor kell szólni, mikor kell csöndben maradni. Áldott legyen az Ő neve!

Lapozzunk a Sámuel első könyvére, a 22. fejezetben fogok két verset olvasni nektek. Az előzményeit elmondom, hogy Dávidról van szó, akit Isten ebben a fázisban – ahova becsöppenünk az igeolvasásba – már királlyá kent fel.

Istennek választotta lett, és Isten kenete megnyilvánult az életén, hatalmas győzelmekben. Legyőzte Góliátot, a harcokban kimagasló eredményeket ért el, és Saul, Izraelnek az akkori királya, féltékeny és irigy szemmel kezdte nézni ezt a kicsi Dávidot.

Addig fajult az irigység és a féltékenység benne, hogy mivel féltette a királyságát, amit Isten adott neki, az életére tört Dávidnak. Meg akarta ölni nem egy, és nem két esetben. A történet itt kezdődött, és látjuk, hogy Dávidnak menekülnie kellett. Úgy annyira, hogy a Jonatánnal való barátságát is meg kellett szakítania.

Saul fia volt Jonatán, akinek Dáviddal *egybeforrt a lelke* – mondja az Ige –, és szerették egymást. Egyként, mintha *egyek lettek* volna. Saul ezt is ellenezte, dühöngött, és el akarta pusztítani Dávidot, így neki menekülnie kellett. Egy barlangba menekült, ahol csak Istenre tudta bízni magát. Semmilyen segítője és kapcsolata nem maradt, az életét Istenre kellett bíznia.

1SÁMUEL 22,1–2.

1. Elméne azért onnan Dávid, és elfutott Adullám barlangjába. Mikor meghallották testvérei és atyjának egész házanépe, odamenének hozzá.

Nézzük meg, hogy kik azok, akik Dávidnak ebben a megvetett, kivetett voltában, üldözött voltában *odasereglettek mellé*?

2. És hozzá gyűlének mindazok, akik nyomorúságban voltak, és mindazok, akiknek hitelezőik voltak, és minden elkeseredett ember, ő pedig vezérük lett azoknak; és mintegy négyszázan voltak övele.

Az ember, amikor a legnagyobb *nyomorúságában* van, Isten akkor is *küld* hozzá kapcsolatokat és *köteleket*, hogy ne legyünk magunkra hagyva. A társadalomnak a kivetettjei mentek Dávidhoz ezekben a nehéz pillanatokban. Akik a szedett-vedettek közé tartoztak, akik nyomorúságban voltak, akiknek adósságaik voltak – így írja. Akiket hitelezők kergettek, és az elkeseredettek, minden elkeseredett ember, akik a társadalom perifériájára szorultak.

Ezek az emberek mentek oda Dávidhoz ebbe az elhagyatott barlangba, és álltak Dávid mellé. Ebben a seregben közel 400-an voltak, és mivel Isten *kenete* rajta volt Dávidon, ugyanez a kenet rááradt ezekre a szedett-vedett, megnyomorított, nincstelen, keserűségben és

nyomorúságban élő, társadalomból kiszorított embertömege. Az Isten *kegyelme* kiáradt rájuk, s az elkezdett *munkálkodni* az életük felett.

Ez a kegyelem növekedett felettük, Dávid együtt munkálkodott velük, és nem vetette meg ezeket az embereket. Itt van egy nagyon fontos pont, amikor Isten azt mondja Dávidról, hogy találtam egy *szívem szerint való* pásztort magamnak.

Dávidnak a *kenete* kiterjedt ezekre az életekre, mondhatnám, hogy *magához ölelte* őket, és elkezdte őket tanítani fegyverforgatásra, *harcra*, különböző dolgokra, mindaddig, amíg hatalmas sereg formálódott ebből a 400 nyomorúságos helyzetben élő emberből.

Ha megnézzük a továbbiakat, harcba tudott menni velük, és ha Sámuel 2. könyvére lapozunk, akkor láthatjuk, kiválóakat nevelt ki belőlük. Olyan kiváló harcosai lettek Dávidnak ezekből a megvetett, nincstelen, szükségben, nyomorúságban levő emberekből, hogy külön fejezet íródik a 2Sámuelben róluk. Kimagasló hősöket nevelt ki az *Isten kenete* belőlük, mert *odaadták magukat* Istennek, és a kegyelem fölöttük munkálkodott.

Isten kenete végezte ezt az életükben. Ugyanígy igaz ma is, mert ha körbenézünk itt a gyülekezetben, hogy kik azok, akik az Istenhez jönnek? Fogunk találni köztük olyanokat, akiknek hitelezőik vannak, és nyomorgatják őket. Olyanok is vannak, akiknek ki kellett költözni a lakásból, a házból. Elcsúszott életüket látunk, a perifériára kiszorult és még azon túl is kiszorultak életét látom.

A gazdagok nem nagyon tekintenek Krisztusra. Miért kell nekem ez a Krisztus? – mondják. Nagyon sokan vannak, akik a pénzüket előbbre helyezik, és abban látják a biztonságukat. A gazdagságban, vagy a családban, és *nem látják*, hogy a Krisztushoz kellene jönniük. Akik ilyen mélységekbe jutnak, azok jönnek leghamarabb Krisztushoz, mert már mindent megpróbáltak.

Megpróbálták ezt is, azt is, amit csak hallottak, hogy talán megoldást hoz, de nem boldogultak. Egyre lejjebb és lejjebb süllyedtek az életben. Ezek azok az emberek, akik leginkább hajlandók Krisztushoz jönni.

Amikor ezt a *döntést* meghozzák, hogy ők a Krisztushoz jönnek, akkor följük kerül az a *kenet*, amit Krisztus Teste hordoz. Elkezd ők *felemelni*, és elkezdenek jönni a megoldások az életekre. Isten kegyelme érvényesül az életük felett, ugyanúgy, ahogy ebből a 400 nyomorúságos élethelyzetből Dávidnak a legnagyobb hősei kerültek ki, és egy hatalmas sereget alkotva minden egyes esetben megszerezték a *győzelmet* az ellenség felett, mert Isten volt velük.

Ugyanígy igaz ez ma is a gyülekezeti Testre, akiket Isten befogad. Mindenkit hív, de aki igent mond, és aki *bekerül* a Krisztus Testébe, azoknak az élete felett egy olyan *kegyelem* kezd el *munkálkodni*, amihez nincs hasonló kint a világban.

Nem egy olyan hajléktalant ismerek, aki mikor Krisztushoz tért, mert a kegyelem megtalálta, elkezdett felemelkedni az élete, és ma nemhogy nem hajléktalan, saját lakhatása van, munkahelye is van, keresete van. Isten kiemelte, az Úr dicsősége ragyog rajta, és tudja *hirdetni a Krisztust* azoknak, akik nyomorúságban vannak. Erről szól az Evangélium.

Isten nem úgy tekint az emberre, ahogy mi tekintünk a világban nyomorúságban lévőkre. Alig várja, hogy *megmutathassa* a jóságát, hogy felemelhesse az embert, ugyanis Ő Mindenható. Nála megvannak a *megoldások* a helyzetekre, és a *kenet töri meg* az igákat. A kenet, ami az életünk fölé kerül, ha Krisztus Testébe kerülünk.

Gyönyörű példának tartom, és ezért akarlak benneteket bátorítani. Isten előtt nem tudunk olyan mélységben lenni, hogy onnan föl ne emelne minket a magaslatokra. Magaslatokra, kősziklára emeli a lábunkat, és beteljesíti az útjainkat.

Csodálatos kép ez, és szeretném, ha megőriznétek ezt, akkor, ha nehéz helyzetekbe kerültök az életben. Isten *ki tud emelni* minket, és ha kitartóak vagyunk, akkor az a kenet, ami felettünk van, megcselekszi azt. Soha nem szabad elcsüggedni, soha *nem szabad feladni*. Csak az nem megy be a végcélba, aki előtte föladja. Ez így igaz.

A *kitartó hit* az egyetlen, amit kér tőled Isten, hogy ne a láthatókra tekintsél addig, míg a nehézségeken mész át, hanem *Őrá nézz*, akinél a megoldás van. Ez a kulcs. Ez a *kulcs* a sikerhez, a győzelemhez, amiért *Ő már megfizette* az árat. Hatalmas árat fizetett.

A gyülekezeti Testben, ha helyzetekkel találkozol, akkor gondolkozz azon, hogy Dávid a seregével hol kezdte, és Isten milyen magaslatokra hozta őket ki. A legdicsőségesebb harcosai azok közül kerültek ki, akik már nem kellettek a társadalomnak, mert megvetettek voltak.

Soha *ne nézd le* saját magadat, a képességeidet, és a lehetőségeid miatt ne kárhoztasd magad, hogy neked már nincs megoldás, nincs lehetőséged egyről a kettőre jutni. Ez hazugság! Istennel *minden lehetséges*! Minden lehetséges annak, aki hisz.

Ha nem tudtad megragadni egy *megoldását*, amit neked készített, akkor készít másik tízet. Ha kilencszer eltéveszted, a tizedikre *ki fog emelni*. Egy ilyen Istenünk van, és nagyon fontos Őt megismerni erről az oldaláról. A nehézségekbe soha el ne keseredjünk, *el ne csüggedjünk*, fel ne adjuk. *Ő* egy hatalmas Isten, és bennünk van.

Nézzük meg, hogy a gyülekezeti Testről Isten az Igében milyen fenséges, dicsőséges magasságokban ír. Vagyis rólunk. Mert az ember, ha azt hallja, hogy gyülekezeti Test, akkor lehet, hogy gondol valami nagyon távoli és megfoghatatlan dolgot.

De akkor szoktam mondani, hogy nézzél körbe, nézzél jobbra és balra a gyülekezeti Test tagjai ülnek melletted, akkor világosabb a kép, hogy miről van szó. Mirőlünk van szó, amikor a Gyülekezetet írja, mi vagyunk a gyülekezeti Test, rólunk van szó.

Olvassunk bele az Efézusi levél első fejezetébe, hogy Isten hogyan vélekedik arról a munkáról, amit elrendelt a Krisztusban a számunkra. Engedjük szabadon a gondolatainkat. Probléma, hogy állandóan bekeretezzük Istent a fejünkben, hogyha én nem látok rá megoldást, akkor biztos nincs Istennél se semmi, és *Ő* is letett már arról, hogy valaha vigyem valamire. Nem igaz!

Azért, mert mi nem látjuk még azt, hogy *Ő* miként látja a megoldást, nála attól az még ki van dolgozva. Nála nincsenek lehetetlen helyzetek. Nincs olyan nála, hogy túl nehéz, vagy túl sok gonddal járó helyzet, vagy megoldhatatlan probléma. Ilyen nincs Istennél.

Amikor aggodalmaskodunk, akkor nagyon rosszul tesszük azt, mert ha a hatalma szavával képes fenntartani a mindenséget... Azt írja a Zsidó levél, hogy a hatalma szavával tartja fenn a világmindenséget, az összes bolygót a pályáján tartja pontosan, sebesség, fokok, minden stimmel, minden pillanatban.

A miatt nem szoktunk aggodalmaskodni, hogy a Jupiter bolygó majd esetleg egy picit letér a pályájáról, és mi lesz velünk akkor? Szoktunk ezen aggodalmaskodni? Nem! De azon, hogy holnap hogyan fizetjük ki a számlákat, azon tépelődünk egész nap. Így nem hagyunk *helyet* annak a gyönyörű erőnek, ami a rendelkezésünkre állna, holott meghagyta nekünk, hogy semmi felől ne aggodalmaskodjatok.

Minden gondotokat *Őreá vessétek*, néki gondja van reátok. (1Pét. 5,7) Azt el kell végezni a szívünkben, s olyan könnyebbség vesz erőt rajtunk, hogy *felszabadulunk* belül, és akkor halljuk meg az Úr hangját. Hogy mit kell tenni az adott helyzetben?

Az ember, ha tele van *aggodalmaskodásokkal*, akkor stressz alá helyezi magát, és ha stressz alatt van az ember – pedig az Isten nem így teremtette az embert, mert így nem tud tökéletesen működni minden sejtünk –, *nyomás* alá kerül a szervezet.

Legtöbb betegség stresszből fakad a világban. Tessék elengedni, odaadni Jézusnak mindent! Ő a gondviselő, Ő kidolgozta előre, sőt tudja a mikéntjét. Előre látja az ellenség tervét is, felkészít rá. Szellemben *megoldásokat készít*, nyugodtan rábízhatod magadat mindenben és mindenkor, mert egy dicsőséges gyülekezeti Testnek a tagja vagy.

Mit ír a Biblia a gyülekezeti Testről? Nézzük meg ezt. Érzem, hogy felszabadul a szívetek. Tessék magad tovább felszabadítani. Miért hordozol olyan dolgokat, amire nem tudod a megoldást? Engedd el! Add oda Őnéki! Így szól az Ige:

EFÉZUS 1,3–12. 18.

3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban.

Kezdjél el vele naponta foglalkozni! Csak ennyit kezdjél el mondani az imádataidban, hogy áldott legyen az Isten, aki megáldott engem! Próbáld meg ezt a körforgást. Áldott legyél, mennyei Atyám, az Urunk, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldottál engem! Áldott legyél Atyám, te, aki megáldottál engem!

Kezdd el az áldásoknak a körforgását így az imáidban mondani. Ezt írja, hogy áldott legyen az Isten, aki megáldott minket. Itt másnak nincs helye. Áldásokról van szó. Áldásokról és áldásokról. Megáldott minket minden szellemi áldással! Valaki azt mondja, hogy azzal nem megyek semmire, mik azok a *szellemi áldások*?

Figyelj ide! A *láthatatlanokból lesznek* a láthatók. Nincs máshogy. Először szellemben kell elrendelni, és aztán lesznek láthatóvá. Ne vesd meg a szellemieket, azért, mert még nem látod. Onnan ered minden. A mennyekből áldott meg minket minden szellemi áldással a Krisztus Jézusban. Figyelj nagyon!

4. Aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által.

Vagyis te ki vagy választva. Az Ő szemei rajtad voltak, és a *választottja* vagy. Kiválasztott, és ne lenne rád gondja? Téged és engem kiválasztott, választottak vagyunk! Lenézett, és azt mondta, hogy ők már készen állnak arra, hogy engem szeressenek. Az ő szívük készen áll már arra, hogy befogadjanak.

Ki vagy választva a világon. Választott gyöngyszemei vagyunk az Úrnak. Itt írja. Ki vagyunk választva. Mikor tette ezt? A világ teremtése előtt. Ezt nagyon nehezen fogja fel a fejünk, mert a fejünkkel az időben tudunk csak gondolkodni, de Isten az elejétől a végéig lát mindent. A világ teremtése előtt ki lettél választva a számára, üdvösségre.

Az Úr azt mondja, hogy én a kezdetektől a végéig mindent látok. Látom a dolgoknak a végét, és mindent a *kezembe tartok*. Ezért nincs szükség arra, hogy aggodalmaskodjál. Látom a dolgok végét, amit te még nem látsz. Ha rám bízod azokat, akkor minden rendben lesz. A kezemben tartom azokat. A világ teremtése előtt lettünk kiválasztva erre.

A múlt héten elgondolkodtam azon, hogy eljön majd az idő, amikor ott fönt leszünk mindannyian a dicsőségben. Vagy elragadtatással, vagy átalszunk egyszer, de mindenkinek eljön az ideje, és odafönt lesz időnk sok mindent átbeszélni, amit most nem tudunk, mert rohanó életet élünk.

De biztos, hogy lesznek ilyen beszélgetéseink, amikor azt mondjuk, hogy emlékszel arra a helyzetre, amikor ebben és ebben és ebben voltunk, és nem láttuk a megoldást, és mit aggodalmaskodtunk, és mit tépelődtünk! Milyen sok álmatlan éjszakán mentünk át, és nem tudtuk, hogy és mint.

És onnan fönről nézve, amikor már túl vagyunk ezeken, minden esetben látjuk, hogy abból is hogyan kijöttünk. Amiről nem tudtuk a megoldást, az a dolog is hogy megoldódott?! És csak nevetünk rajta, és *sajnál*ni fogjuk azokat a *percek*et, amiket aggodalmaskodással töltöttünk. Mert onnan fentről teljesen máshogy fogjuk látni. Ezeket a szemeket kell elkérni az Úrtól, hogy most úgy lássuk, *ahogy Ő látja*. Hiszen Ő bennünk van.

A Szellem szemeivel is lehet látni. A Szellem füleivel lehet hallani, Ő bennünk van. Adja meg azt a kegyelmet nekünk, hogy *így lássuk* ezeket, hogy ne tudjon az ördög minket bevinni a tépelődés utcájába az aggodalmak közé. Hogy s mint lesznek ezek? Nála fel vannak írva. Akkor nekem nem kell aggodalmaskodni, ha *Ő vigyáz az álmodra*, akkor nekem éjszaka nem kell éberem őrködnöm magam felett. Elég, ha *Ő virraszt*, nekem nem kell.

Ő szeretné elfoglalni a *helyét* az életünkben, szeretne dolgokat megcselekedni. Neki könnyebbség lenne, ha ezt megengednénk. Így jutnánk előbbre, Ő is, meg mi is mindannyian! Azt mondja itt, hogy a világ teremtése előtt minket kiválasztott Őbenne, hogy legyünk szentek és feddhetetlenek Őelőtte, szeretet által.

Ez a *szeretet*, az Ő szíve munkája. Az Ő szíve munkálja ezt, és ez a szeretet nem engedi, hogy bűnben maradjál, hanem elvégezte azt, hogy te szent és feddhetetlen lehess Őelőtte, mindenkor.

EFÉZUS 1,3–12. 18.

5. Eleve arra rendelt minket, hogy a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint,

Ez egy eleve elrendelés. Kérdezik az emberek, hogy létezik az Istentől eleve elrendelés? Ha rossz dolgokat akarsz sorolni, akkor azt mondom, hogy nem. Isten gonoszt soha nem rendel el az embernek. De létezik Istentől az *eleve elrendelés*, mert írja az Ige.

Eleve elrendelt téged arra... Nézzük, hogy mire? Istentől való rendelés, aminek így kell lennie. Hogy a maga *fiaivá fogad* minket Jézus Krisztus által, elrendelésül Isten fia légy. Nem lehet másként, azért vagy ma bent a Krisztus Testében, ezt időknél előtte elrendelte.

Miből tette ezt? Az Ő akaratának jókedve szerint tette. Jókedvében mondta, hogy nem lehetnek többé ők elveszettek. Örömeben tette, amikor téged ott látott a Krisztus Testében, akkor már örvendezett. Örvendezve tette ezt az elrendelését. Folytassuk, nézzük meg, mire rendelt minket a Krisztus Testében? Látod, hogy eleve elrendelésről szól?

6. Kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben,

Fel tudjuk ezt fogni? Egy magasztalásra hívott el minket, hogy azt a kegyelmet, amiben részesít minket, az mekkora dicsőséget hoz az életünkre, hogy abban *magasztaljuk Őt*. Erre kaptuk az elhívásunkat, kegyelme dicsőségének magasztalására. Magasztaltad-e az Urat a múlt héten?

Ha nem tetted, akkor kis időt hagyjál rá, mert amikor elkezded *Őt magasztalni* a *problémád felett*, amikor elkezded *Őt* imádni abban a helyzetben, ahol vagy, és még nem látod a megoldást, akkor az a *probléma elkezd törpülni*, egyre kisebbé válik, egyre erőtlenebbé válik a te életedben. És az *Ő* ereje, az *Ő* megoldásai, az *Ő* mikéntjei előre tudnak törni. *Szellemi erőt* kezdenek képviselni, ahogy csak magasztaljuk *Őt*.

Annyit kér, hogy *magasztald*, hogy imádd *Őt*, hogy vedd *Őt első helyre*. Ne a problémákat imádjuk úgy, hogy állandóan arra gondolunk és tépelődünk, ilyenkor a *problémáinkat magasztaljuk*. Mintha a problémáknak nagyobb ereje lenne az életünkben, mint Istennek. Hogy az nagyobb erővel rendelkezne az életünkbe, mint maga az Isten, de ez nem igaz!

Kegyelme dicsőségének magasztalására rendelt el minket, ezt akkor meg kell tenned! Magasztalnod kell *Őt*, és ezzel megajándékozott minket ama szerelmesben, ebben a kegyelemben.

EFÉZUS 1,3–12. 18.

7. Akiben van a mi megváltásunk az *Ő* vére által, a bűnöknek eltörlése az *Ő* kegyelmének gazdagsága szerint.

Az ár ki van fizetve, a szent vér kifolyt a kereszten. *Megváltásunk* van az ellenség minden terve, szándéka, ereje, időzítése, gonoszsága felett. Teljes megváltásunk van. Miként történt a szent vér kiontása? Mit szerzett ez nekünk? A *bűnöknek eltörlését* hozta nekünk! A bűnöknek eltörlését hozta az *Ő* kegyelmének a gazdagsága szerint. A bűn rajtad többé nem uralkodhat!

A bűn, mint *szellemi erő*, rajtad nem vehet hatalmat. Ha megcselekszed, kegyelem az osztályrészed. Nem azt mondja, hogy a *bűn cselekedete*, hanem maga a *bűn* rajtad nem uralkodhat az *Ő* kegyelmének gazdagsága szerint.

8. Melyet nagy bőséggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelemmel,

Ezt a kegyelmet óriási mértékben öntötte ránk. Nemcsak egy kicsivel többet, hatalmas bőséggel öntötte ránk ezt a kegyelmet.

9. Megismertette velünk az *Ő* akaratjának titkát az *Ő* jókedve szerint, melyet eleve elrendelt magában.

Egy *titok felfedéséről* szól, amit megismertetett velünk. Többé mi nem lehetünk tudatlanok Isten dolgai felől, mert *megismertette* velünk az *Ő* akaratának titkát. Volt tehát egy titok, ami el volt rejtve Istenben, örök időknek előtte. Isten titokban tartotta mindaddig, amíg benned azt fel nem fedte. Ez egy *eleve elrendelés*, senki meg nem változtathatja.

Azt mondja Jézus: „*akik hozzám jönnek, senki el nem veheti azokat tőlem.*” Ez egy elrendelés. Te az *Övé* vagy örökre! Ez egy titok volt mindaddig, amíg meg nem születél Krisztusban, addig előled is el volt fedve ez. Nem tudtál arról, hogy eljön a nap, amikor beleszületsz Krisztus Testébe.

10. Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind, amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak;

Volt, amikor az örökös még kiskorú volt, de amikor eljött az „*időknek teljessége*”, el kellett jönni az *időnek*, hogy Krisztus megszülethessen. Az „*ismét*” szó utal valamire. Arra utal, hogy történt valami, ami Istennek ezt a csodálatos egységét, egybeszerkesztett rendjét megbontotta.

Történt valami Ádám és Éva idejében, az Éden kertjében. Egy óriási szakadás történt ott. A menny és a Föld egysége megsérült, az ember elszakadt Istentől, de Isten azt mondja: „helyre

teszem ezt”. Isten nem adta fel! „*Ismét egybeszerkeszt magának mindeneket.*” Ez megtörtént a Krisztusban, egy része a mennyben van és egy része a földön, de egy Test épül.

EFÉZUS 1,3–12. 18.

11. Őbenne, akiben vettük is az örökséget, amelyre előre elrendelt minket az Isten a saját végzése szerint, aki mindent a saját akaratának tanácsából cselekszik,

Isten eleve elrendelt minket. Tekints magadra így, hogy Isten *eleve elrendelése* vagy! Nem csak véletlenszerűen jöttél a Földre, nem csak bolyongani jöttél, Istennek elrendelése van velünk. Minden tanácsát meg is cselekszi az Úr, elrendelése szerint.

12. Hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének, akik előre reménykedtünk a Krisztusban:

Miért hozott téged Krisztus Testébe? Azért, hogy *magasztald* Őt. Újra megjelenik az a gondolat a 12-es versben, ahogyan a 6-os versben is írva van, hogy a „*kegyelme dicsőségének magasztalására*” vagy itt. Ezért magasztald Őt, imádd Őt, mindenek fölötti imádatokkal imádd Őt!

Isten nem akarja, hogy a titok, amiről beszélt ezekben az igeversekben, hogy – azok számára, akik már az Ő áldásaiban vannak – továbbra is titok legyen. A 18-as versben azt imádkozza az apostol, hogy egy *megvilágítás* jöjjön a ti szívetekre erről.

18. És világosítsa meg szívetek szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentek között,

Nem csak az e világi életünk létezik. Néha úgy éljük, olyan fontossággal, mintha csak ez létezne. Nem ez az igazi, amiért itt vagyunk, hanem az odafelvalók. A titok része, hogy a mi életünk el van *rejtve* Krisztussal együtt az Istenben.

A világ, amikor téged lát, nem látja, hogy mi van tebened, csak a külsőt látja, de te annál sokkal *hatalmasabb* vagy, mint amit kívülről lehet látni, mert a Krisztus él tebened. Ez a titok, amit elrejtett Isten a kezdetektől, hogy a *Krisztus él tebened!*

Nagyon érdekes momentumra világítanak rá az Efézus 3-ban a 9-es és 10-es versek. Ezt a titkot, amiről olvastunk, Isten már nem akarja, hogy nekünk titok legyen többé, hanem fel akarja fedni azt, hogy megvilágosodjanak erre a szemeink, hogy mi láthassuk azt. Amikor mi arról világosságot kapunk, akkor fogja azt megérteni a világ.

EFÉZUS 3,9–10.

9. És hogy megvilágosítsam mindeneknek, hogy miképpen rendelkezett Isten ama titok felől, amely örök időktől fogva el volt rejtve az Istenben, aki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által;

10. Azért, hogy ismertté legyen most a mennybéli fejedelemségek és hatalmasságok előtt a Gyülekezet által az Istennek sokféle bölcsessége,

Megint a *titokról* van szó. A Biblia a *titkok könyve*, Isten titkainak, az eleve elrendeléseinek a felfedése a hívők számára. A mennybéli fejedelemségek és hatalmasságok előtt (ezek különböző szintjei az ellenség struktúrájának) amíg te nem ismered meg Isten titkát és bölcsességét, s nem jársz benne, addig ezek a szellemi erők nem ismerhetik meg Isten titkát, ugyanis ez a Gyülekezet által valósul meg. Általad lesz felfedve, általad lesz megnyilvánítva, addig pedig Istennek a titka.

Hogy van az, hogy Isten elrendelte az áldozati Bárányt értünk a világ megalapítása előtt? Az, hogy *Ő* azt *elrendelte*, az azt jelenti, hogy az *Ő szívében elvégezte*, hogy az így lesz. Az *Ő* szívének a titka volt mindaddig, amíg meg nem történt. Nem tudhatta a világ.

A titok nem az volt, hogy Jézus, amikor megszületett, akkor *Ő* Isten Fia a földön, hiszen ezt a démonok is kiabálták, amikor a közelébe kerültek: azért jössz, hogy idő előtt kínozz minket? Tudták, hogy Jézus az Istennek a Fia. Nem ez volt a titok. Ezt jól tudták, hiszen ezért feszítették keresztre.

A titok ott volt, hogy azt nem látták, hogy amikor *Jézus meghal*, akkor mi is meghalunk *Ő*vele. Amikor *Őt eltemették*, akkor mi is el lettünk temetve *Ő*vele. Amikor *Ő feltámadt* a halálból, akkor mi is feltámadtunk *Ő*vele. Ezt nem látta az ellenség. Ez volt a titok.

Istennek ez egy *hatalmas terve* volt, hogy hogyan szerkeszti *újra egybe* a mindeneket, akik el voltak szakadva Isten szívéből. Az elveszetteket hogyan hozza vissza a Krisztusba. Ez eleve elrendelés volt, de Isten titka volt. Az ellenség ezt nem láthatta, hogy a mi *életünk* – ha te *elfogadod* ezt a megváltást –, az el lesz *rejtve* a Krisztusban.

Az ellenség nem látta, hogy ezzel egy hatalmas Szellemi Test épül majd. Minden egyes igen, amikor egy elveszett kimondja: „*én hiszem, hogy Jézus értem meghalt a kereszten*” – bekerül Krisztus Testébe. Krisztus Teste épül, egy Szellemmel lesz átitatva, növekszik, egybeszerkeszti mind, ami a mennyben, és mind, ami a földön van.

Egy hatalmas Szellemi Testet épít. Ez volt a Krisztus titka, Isten titka, amit elrejtett Önmagában. Az *Ő sokféle bölcsességét* a Gyülekezet által fogja megjelenteni a fejedelemségeknek, hatalmasságoknak, s csak *rajtunk keresztül* ismerhetik meg, akkor, hogyha mi már felfedtük azt.

Mi fogjuk ragyogni Isten *dicsőségét*, mi fogjuk ragyogni Isten *bölcsességét* a világ felé. Isten *tündöklését* rajtunk keresztül fogják megismerni, mert Istennek így volt kedves. Mert így rendelte. Itt részünk van, és felelősségünk van ebben a munkában, erre elhívásunk van!

Amikor Jézus azt mondta: „*Ha felemeltem, akkor magamhoz vonzok mindeneket,*” mire utalt itt? (Ján. 12,32) Hogyha *Ő* a kereszten ott függ majd az ég és a föld között, odaszegezve, mezítelenül, megszégyenítve, a világ minden bűne rajta... Így emeltetett föl Jézus. Úgy kellett *Őt* felemelni, mint ahogy Mózes felemelte az érc kígyót a pusztában.

„*Akkor mindeneket magamhoz vonzok*” – itt mire utalt Jézus? (Ján. 12,32) Minden ítéletet, kárhoztatást, amivel Istennek meg kellett ítélnie a bűnt, azt Jézus *magára vette*, elszenvedte. *Magához vonzott* minden kárhoztatást, bűnt, a bűnért való ítéletet, a betegségeket és a fájdalmakat. *Mindeneket* magamhoz vonzok – azt mondta Jézus – azért, hogy *TE szabad lehess!*

Ez történt a kereszten! Ez volt Istennek a titka, hogy a te megváltásod *Ő*benne el van rejtve, hogy itt a földön *Ő* egy Testet épít magának – egy szellemi testet – Krisztus Testét.

KOLOSSE 1,26–27.

26. Tudniillik azt a titkot, mely el volt rejtve ősidők és nemzetségek óta, most pedig kijelentetett az *Ő* szentjeinek,

Megint megjelenik a titok, látjátok, mennyit foglalkozik vele a Szentírás? Istennek e titkával kapcsolatban, hogy mi megismerhessük azt. Többé *nem titok*, Isten már nem tartja titokban. Neked és nekem ki akarja *jelenteni*, hogy mi az, amire elhívott minket, mi az, amire elrendelt minket, mi az, amiben nekünk járunk kell, hogy a világ megismerhesse azt.

Nagyon kiváltságos helyen vagyunk, mert általunk tudja megismerni a világ! *Ez egy óriási elhívás, egy hatalmas hely!* Te kaptál kijelentést róla, mert meg van írva, hogy kijelentette a titkát az Ő szentjeinek.

KOLOSSE 1,26–27.

27. Akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus tibennetek van, a dicsőségnek ama reménysége.

A *pogányok* szó a héberben a „gój” szó, ők azok, akik nem a szövetséghez tartoznak. Mindenki, aki nem volt a szövetséges nép között, úgy nevezték őket, hogy a pogányok, ma úgy mondjuk, hogy a világban élők.

Isten „dicsőségének gazdagsága” azt jelenti, hogy a Krisztus tibennetek van. Ez volt a *titok*, hogy egy *lakozást vesz* bennünk Krisztus. Isten várta, hogy ezt megcselekedhesse, hogy a Krisztust mibennünk *elrejtthesse*. Te *nem egy hétköznapi* ember vagy, te nem egy átlagember vagy, te nem egy olyan ember vagy, akit az ördög csak úgy simán el tudna taposni!

A titok az, hogy a Krisztus tebenned lakozik, „*a Krisztus tibennetek van*” – így írja. Nem lesz majd, hanem „van”! Mi a mi reménységünk, hogy Isten *dicsősége meglátattik* rajtunk? Az, hogy Krisztus bennem van, jelenti, a *Nagyobb bennem* van.

Ez nem csak le van írva, hanem ez így igaz! Egy költözés történt. *Isten Szelleme bennünk van, bennünk lakozik*. Ez volt Istennek az a titka, amit örök időktől fogva elrendelt és elrejtett. Most pedig elő akarja hozni általunk.

RÓMA 16,25–26.

25. Annak pedig, aki titeket megerősíthet az én Evangéliumom és a Jézus Krisztus hirdetése szerint, ama titoknak kijelentése folytán, mely örök időktől fogva el volt hallgatva

Isten kívánja, hogy ez a drága gyülekezeti Test erővel teljes legyen, nem megszaggatott, megnyúzott, leigázott, mindenféle kínokkal és küzdelmekkel terhelt legyen. Dicsőséges gyülekezeti Testet akar. Ez az Ő elrendelt akarata.

Nézzük meg, hogy hogyan jön a megerősítés „*ama titoknak kijelentése folytán*”. Mit akar Isten? Azt akarja, hogy annak a *titoknak*, ami el volt rendelve, annak legyen egy *kijelentése* nálad. Ott legyen nálad az a kijelentés, hogy mit jelent Istennek az a titka, ami el volt rejtve. Neked kijelentésként kell, hogy ott legyen, és ez *erőt fog hozni* az életedre!

Hogyan jön a *megerősödés* az életünkre, bármilyen bajban lennénk? A *titok kijelentése* folytán. Addig, amíg a Szent Szellem ki nem jelenti, olyan mintha nem lenne. Addig bár a miénk, de mi nem tudjuk, ezért nem tudunk járni benne. A *kijelentés nagyon fontos*, amely a te érdekedben el volt hallgatva, azért, hogy Isten végre tudja hajtani, elő tudja azt hozni.

26. Most pedig megjelentetett a prófétai Írások által, az örök Isten parancsolata szerint, minden pogányoknak tudomására adatott, hogy a hitben engedelmesek legyenek.

Mondd: „*Megjelentett nekem, többé nem titok, hogy Isten mit végzett el bennem, mert az egész világ meg fogja látni ezt. Ámen*”.

Nézd meg, hogy ki parancsolta ezt. Az örök Isten parancsolta. Lehet-e akkor másképpen? Nem lehet! Nincs az az ördög, aki ellophatná. Isten parancsolata ez, ennek így kell lennie. A *legerőteljesebb* dolog, amit olvashatsz a Bibliában „*Isten parancsolata*.”

Ő parancsolta a *Krisztus Testét*, Ő hozta elő, Ő végezte el azt. Ha kijelentést veszünk a titokról, ezáltal van a mi erősségünk. A kijelentés a Szent *Szellem által* tud érkezni a szívekhez. Nincsen máshonnan megértés. A Szent Szellem *közli* a szíveddel, hogy mi az a munka, és az elvégeztetett – és akkor tudsz benne járni.

Istennek a szívében nagyon ott volt az a vágy, hogy az emberrel lakozhasson, és hogy *egybeszerkeszt* magának újra mindeneket. Nélküled nem teljes az Ő teljessége. Krisztusban lakozik ez a teljesség és te annak része vagy!

Az Apostolok cselekedete 7-ben olvasunk egy részt, amely könnyeket csal a szívébe, ha megértjük. Dávid imádkozik, hogy házat akar építeni Istennek, de a válasz az, hogy sok vér tapad az ő kezéhez, majd Salamon megépíti azt a házat. Miközben Salamon készülődik és építi a házat, megtudjuk, hogy mi volt Istennek a véleménye ezzel kapcsolatban.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 7,48–49.

48. De ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik, mint a próféta mondja:

Tehát Istennek az volt a válasza a házépítésére, hogy: *„Szép az, hogy nekem házat fogtok építeni, de én nem abban fogok lakozni. Van valami, ami nekem készítettek, mert az én Fiamnak Testet alkotok a maga idejében, mert az áldozatokban nem gyönyörködöm.”*

49. A menny nékem ülőszékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya; micsoda házat építhettek nékem? Azt mondja az Úr, vagy mi az én nyugodalmamnak helye?

Isten áthatja az egész világot, az ellenségek a lábai alatt vannak, és megkérdezi, hogy ugyan melyik házban lakozna, ha minden az Ővé?

Isten egy olyan helyet keres magának, ahol a lelke, a szelleme *megpihenhet*. Nyugodalmat keres magának. A bűnnel teljes világban Isten *helyet keres a szívekben*, amiket *megtisztít* a szent vérről és utána oda *be tud költözni* a Szent Szellemével.

Ezeket a helyeket keresi és Krisztus Testében rendelte ezt el. Amikor téged meghint a szent vérről – *mert a szent vérről való meghintésre vagy elrendelve* –, akkor megigazít és utána a Szent Szellemének lakozást keres benned. *Egy lakozásra vágyakozik Isten.*

Ez volt az Istennek a titka, hogy itt a Földön egy Testet épít magának, amiben *lakozást* vehet, ahol békességet talál önmagának, ami az Ő hatalmának a helye itt a Földön, ahonnan ki tudja jelenteni az Ő akaratát, ahol meg tudja jelenteni az Ő bölcsességét, ahol meg tudja jelenteni az Ő jóságát, ahol meg tudja jelenteni a szeretetét. Az az a hely, ami az Ő nyugodalmának a lakhelye.

Erre vágyott mindig Isten. Erről szól a *megváltás!* Benned és bennem megtalálta azt. Jelentsd ki bátran! Ha még nem lennél ott, akkor is a törekvéseid és a *szavaid* által tud *munkálni* Isten, mert azt írja: aki elkezdte bennetek a jó dolgot, be is végzi azt a Krisztus Jézusnak napjáiig.

Ne add fel soha! Isten nem adja fel soha, akkor *te se add fel!* Ha még nem vagy ott, akkor bevégzi az Úr. Azért, hogy egyre inkább az Ő *nyugodalmának helye* lehessél. A te *szíved* a *Szentek Szentje* itt a Földön. *Gyönyörűségére* vagy az Úrnak, erről szól az Evangélium. Ő lakozást keres. A szívedben lakozik, és az Ő nyugodalmának a helye leszel.

Már nem kézzel épített templomokba vágyakozik. Bemegyünk, megnézzük, körbenézünk, gyönyörű történelmi jellegű épületek, áhítat van benne, Isten jelenlétét megtapasztalhatjuk

benne, nincs vele semmi probléma, de Isten azt mondja: „*Én már nem ott lakozom, az én nyugodalmamnak helye a szent vérrel megtisztított szívek temploma. Ott lakozom én.*”

Ma is ezt ünnepelni jöttünk össze, az Ő lakozását, az Ő ünnepélyes lakozását, hogy bennünk oly mértékig szeret *lakozni*, hogy kedve van *kiáradni* másokra. Amikor kinyújtod a kezéd, akkor az Ő *keze érinti meg* a betegeket. Az Ő jókedvének a helye a te „templomod”.

Ő örömmel lakozik tebenned, mert az akaratát keresed, az Ő bölcsességét, és a világ megláthatja azt. A világ megláthatja az Ő bölcsességét általunk, a Gyülekezet által, amely Krisztus Teste. Dicsőséges elhívás ez? Tud örvendezni ebben a szíved?

Ha még nem, akkor nem merültél alá eléggé, akkor el kell benne merülnöd még jobban, mert ha az ember odáig jut, hogy teljesen elmerül benne, és az Úr válik minden gondolatává, és valóban Ő lakozik teljesen tebenned, akkor csak örvendezni fogsz tudni.

Ezt a helyet kívánom nektek! Ez a hely van elkészítve nekünk. Minden megpróbáltatás ellenére az Úrnak ebben az *örömeiben* legyél! Ez van elkészítve nekünk. Ünnepeljük és szeressük az Urat!

1KORINTHUS 2,7. 10.

7. Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre;

Ha nem mondod, soha nem jön valóságba, ha csukva van a szád, és nem szólod Isten Igéjét, akkor nem vagy a munkatársa ebben. Azért rendelte el Isten „*a titkon való bölcsességét*”, hogy te *ragyoghassál*, hogy az Ő dicsőségét ragyoghass, elrendelte ezt az idők kezdetén. Isten eleve elrendelte, s ennek így kell lenni, ne hagyj, hogy bármi utadba állhasson és megakadályozhasson benne! Isten hívása ez.

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

Neked már ez nem titok, neked Isten kijelentette az Ő Szelleme által. Látod, miért fontos a Szent Szellem közössége? Az Ő Szelleme által jelenti ki neked, mert a szellem mindeneket vizsgál. Istennek a mélységes titkaiból is kaphatsz, ha a Szellemmel közösségben vagy. Az *imádatokban* van Istennek gyönyörűsége, imádókat keres magának.

Naponta imádkozom: „*Uram, küldd el hozzánk a Te imádóidat, akik tisztán tudnak Téged imádni, akik nem az emberi kapcsolatokért jönnek el a gyülekezetbe, hanem Téged látnak, akik szellemből és igazságból tudnak Téged imádni, mert Te ilyeneket keresel.*”

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.